

[Morten Lange.]

levning, den fremtræder som med dette lovforslag, og så er der som sagt ingen udvikling i området. Et forsvarsforlig vil kun yderligere forstene en situation, der alt for længe har ligget fast.

Men jeg tror, at den tale, som det radikale medlem hr. Bilgrav-Nielsen holdt, i virkeligheden var ganske karakteristisk for de øvrige ordførere. Jeg tror ikke, det ville kræve megen korrekturlæsning at få den omdannet til at blive en tale om en omlægning og rationalisering af Hammelbanen. Der var ikke et princip skabt i den tale. Hvor var de radikales synspunkter henne om forsvarrets stilling i det hele taget? Der var nogle almindeligheder om bedre driftsformer, og at vi skulle spare nogle penge osv., vi skulle selvfølgelig holde samme effektivitet, som vi plejer, nøjagtig som om det var en ganske almindelig Hammelbane. Det radikale venstre er havnet dér, efter at det er blevet regeringspartner, at det sidste princip er slidt ud af denne sag. Nogle elskværdige bemærkninger om bedre driftsformer er, hvad der er tilbage; det er, hvad der er tilbage i en situation, hvor status er den, at socialdemokratiet har sagt lavere styrkemål, og vi har sagt meget lavere styrkemål. Hvis de radikale bare vil være så venlige at huske, at de som regel plejer at sige lavere styrkemål, ja, så er det konstateret, at der i dette ting findes et flertal for lavere styrkemål, og det var værd at få udnyttet. Men den barriere, som ligger for det, er vel radikal deltagelse i en trekantregering, og det skal de radikale jo så altså erindre sig.

Det havde ved denne lejlighed været nemt og fristende for socialistisk folkeparti at komme med en dagsorden, hvor vi sagde, at dette lovforslag, som vi aldeles ikke synes om, burde ikke have nogen videre færd gennem tinget. Vi vil ikke gøre det. Vi anser lovforslaget for at være for vigtigt til blot at behandle det på den måde. Vi vil meget gerne være med i udvalgsbehandlingen af det; der er mange flere oplysninger, vi gerne vil have frem. Vi har tidligere vist vor saglige indstilling til spørgsmål om forsvaret, også vor vilje til at gå i forhandling med folk, vi langtfra var enige med. Vi er parat til også denne gang at gå ind til en saglig behandling af lovforslaget. Vi vil

meget gerne se på det i et udvalg, men vi skal ikke på nogen som helst måde lægge skjul på, at chancerne for at få os med i et forsvarsforlig ligger på styrkemål, som er meget langt nede ad trapperne.

Men for at vise, at vi virkelig ønsker en alvorlig analyse af det, vil vi efter denne politiske gennemgang naturligvis lade mit partis forsvarspolitiske ordfører se lidt nærmere på, hvad der i al almindelighed efter vor opfattelse er særlig uhensigtsmæssigt, særlig gammeldags og særlig afspændingsfjendsk ved dette forslag. For alle disse ting findes i det, og jeg tror, en sådan yderligere uddybning fra vor side er noget, vi skylder tinget som et led i vor indsats for en militærdebat, der helst skulle føre til, at flere principper og nye synspunkter kom ind i debatten.

Kjær Rasmussen: Jeg skal ikke begive mig ind i pindehuggerierne omkring udtrykkene „ca.“ eller „mindst“. Det afgørende er jo dog, at de stridende parter i virkeligheden er enige om fortsat NATO-kurs, og dette kan jo forklare, at ordførerne vælger at hæfte sig ved småtingene.

Dette lovforslag er lille af omfang, men går man det efter i sømmene, viser det sig alligevel at indeholde bestemmelser, som kan få vidtrækkende konsekvenser. Forslaget er jo i virkeligheden udtryk for en beredskabsmæssig optrapning, idet de tre værn samles under én hat — eller jeg skulle måske sige kasket i dette tilfælde, for nu ikke at komme på kant med nogen — ligesom også NATO skal kunne overtage kommandoen over danske enheder allerede i fredstid.

Specielt dette sidste anser VS for en farlig udvikling. Den større og større integration inden for NATO er yderst betænkelig for en nation som Danmark, der langtfra ynder at solidarisere sig med en række medlemslandes regimer. Danmark er i denne sammenhæng at forstå som den danske befolkning — ikke de partier, som fører udenrigspolitik hen over hovedet på samme.

I tilfælde af en spændt situation skal altså den danske forsvarsminister kunne overdrage ledelsen af de danske styrker til NATO. Det vil her være af værdi at få klarlagt, under hvilke forhold en sådan beslutning tages, og jeg vil derfor stille forsvarsministeren nogle spørgsmål. Det første: hvorledes vil man